

Til

Folketingets Skatteudvalg

L 130- Forslag til skatteforvaltningsloven.

Hermed fremsendes i 5 eksemplarer svar på spørgsmål nr. 65, 66, 67, 68 og 69 af 13. december 2004.

Kristian Jensen

/ Kaj-Henrik Ludolph

Spørgsmål 65: Kan ministeren redegøre for, hvor mange klager, der fremover forventes fordelt på henholdsvis Skatteankenævn og Landsskatteretten?

Svar: Som oplyst i mit svar på spørgsmål 50, skønnes der – med stor usikkerhed – at blive tale om en stigning i antal sager i Landsskatteretten på 1000 sager pr. år, hvoraf dog 300 alligevel ville være endt i Landsskatteretten som klager over skatteankenævnsafgørelserne, altså en nettotilgang på 700 sager pr. år.

Usikkerheden omkring sagstilgangen til Landsskatteretten skyldes som anført i mit svar på spørgsmål 50, at flere elementer i strukturomlægningen peger i retning af, at antallet af klager til Landsskatteretten vil falde. Både samlingen af de hidtil kommunale opgaver i de 30 skattecentre og den øgede adgang til bindende svar vil betyde, at flere sager bliver afgjort korrekt allerede i første instans. Hvor stor påvirkningen af antallet af klager bliver, er imidlertid særdeles vanskeligt at skønne over.

På grund af forskelle i de opgørelsesmetoder, som henholdsvis Landsskatteretten og skatteankenævnene hidtil har anvendt, kan jeg ikke redegøre for, hvor mange sager der fremover vil blive i henholdsvis Landsskatteretten og skatteankenævnene. Anvendes en opgørelsesmetode, hvor en klagesag, der omfatter flere indkomstår, tæller som én sag, kan det gennemsnitlige sagsantal i de foreslåede 30 skatteankenævn forsigtigt skønnes til omkring 300.

Spørgsmål 66: Hvilke forventninger har ministeren til, at borgerne i fremtiden selv kan bestemme, om man ønsker at klage til skatteankenævnet eller Landsskatteretten?

Svar: Jeg har en forventning om, at det først og fremmest vil være hovedaktionærer og selvstændigt erhvervsdrivende, der vil gøre brug af muligheden for at klage direkte til Landsskatteretten. Dels er disse sager teknisk og fagligt set vanskelige. Dels er der for hovedaktionærer den yderligere fordel, at de ved at klage direkte til Landsskatteretten kan få deres personlige skattesag behandlet parallelt med en eventuel sag vedrørende hovedaktionærskabet.

Som oplyst i mit svar på spørgsmål 50, skønnes der – med stor usikkerhed at blive tale om en stigning i antal sager i Landsskatteretten på 1000 pr. år, hvoraf dog 300 alligevel ville være endt i Landsskatteretten som klager over skatteankenævns-afgørelserne. Der skønnes tilsvarende at blive tale om en nedgang på 1000 sager pr. år i skatteankenævnene.

Spørgsmål 67: Kan ministeren garantere, at klagebehandlingstiden ikke bliver unødigt lang i forbindelse med den nye valgmulighed for at indgive klage til enten skatteankenævnet eller Landsskatteretten?

Svar: Jeg henviser til mit svar på spørgsmål 50.

Spørgsmål 68: Efter udmeldinger fra revisorer, advokater og andre skatteeksperter forventes det, at mange borgere og virksomheder vil benytte sig af muligheden for at klage direkte til Landsskatteretten. Hvordan vil ministeren sikre, at ressourcefordelingen mellem skatteankenævnsekskretariaterne og Landsskatteretten hele tiden er optimal?

Svar: Som anført i mine svar på spørgsmål 65 og 66, skønnes der – med stor usikkerhed - at blive tale om en årlig nettotilgang af sager på 700 for Landsskatterettens vedkommende. Der er tale om sagstyper, der allerede er Landsskatteretten bekendt.

Landsskatteretten vil pr. 1. juli 2005 blive tilført yderligere sekretariatsmæssige ressourcer svarende til det forventede merressourceforbrug vedrørende disse sager.

Da skønnet over tilgangen af sager til Landsskatteretten som anført er forbundet med stor usikkerhed, er det hensigten, at ressourcetilførslen vil blive vurderet og eventuelt justeret, efterhånden som der danner sig et erfaringsgrundlag for, hvordan sagstilgangen til Landsskatteretten i praksis påvirkes dels af overspringsadgangen, dels af de øvrige elementer, der indgår i strukturomlægningen.

Spørgsmål 69: Efter udmeldinger fra revisorer, advokater og andre skatteeksperter forventes det, at mange borgere og virksomheder vil benytte sig af muligheden for at klage direkte til Landsskatteretten. Som følge heraf vil sagsmængden i Landsskatteretten alt andet lige stige markant. Hvordan vil ministeren sikre, at de fornødne ressourcer er til stede i den forbindelse?

Svar: Jeg henviser til mine svar på spørgsmål 50 og spørgsmål 68.